Een voorbeeld van taalengineering: De enkel en de neus.

Enkel is één.
Twee is dubbel.
Waarom noemen we dan een enkel *"enkel"*? We hebben er twee: één links en één rechts. Elke enkel is de dubbel van de ander. Zou *"dubbel"* niet veel geschikter zijn?
Zelfs in het enkelspel *("what's in a word?")* kan je met één enkele enkel niet veel punten garen.
Laten we 's horen: één voorbeeld met *"dubbel"* (het váárt, maar het gaat):
"Bij het wereldkampioenschap paren heeft onze landgenoot Andreas Wortel een scheve schaats gereden, en daarbij zijn dubbel verzwikt. Uit doorgaans welingelichte bron vernemen we dat zijn wederhelft Bea Kwadraat overweegt voor enige tijd een andere partner te zoeken."

* * *

Als er één lichaamsonderdeel is (een lichaams-vóór-deel), bij man én bij vrouw, dat wel de naam *"enkel"* verdient, dan is het wat we tot nu toe de *"neus"* noemen. Je kan er niet naast kijken. Zo midden in het gezicht, zo is er toch maar één.
Even wennen, en enkele voorbeelden met *"enkel"*:

- *"Zij heeft hem bij de enkel genomen."*
- *"Hij haalt daar zijn enkel voor op."*
- *"Hij wil overal zijn enkel in steken."*
- *"Zij heeft daar een fijne enkel voor."*

Nieuwe woorden: *een wipenkel, een wijsenkel.*
Meer literair:

- *"Hee, gijlie daar. Maakt es dat ge weg zijt. Da's hier niks voor snot-enkels!"*

(uit een nog te verschijnen gezamenlijk werk van Tom Lanoye en Ernest Claes)

* * *

En vermits we nu toch een woord over hebben, *"neus"* dus, kunnen we dat misschien gebruiken voor lichaams*onder*delen waarvoor we tot nu toe alleen maar lullige en kutterige, dan wel plechtige, wetenschappelijke, namen hebben, te dom om uit te spreken.
Een voorbeeld: [Beatrijs heeft geen andere partner gevonden, en de schaatsen aan de haak gehangen.] *"Nu Andreas Wortel en Bea Kwadraat het kunstschaatsen enige tijd moeten laten, neuzeneuzen ze van de ochtend tot de avond."*
Sommige bestaande zegswijzen met *"neus"* blijven best bruikbaar. Die zoek je zelf maar uit.

Jef, april 2009